

بعد از مالیات برای مؤسسات.

۲- در تعیین نرخ‌های حق‌الزحمه برای مؤسسات (به شرح بند یک بالا)، مواردی همچون فصلی بودن کار مؤسسات، هزینه‌ی اضافه‌کاری در فصل شلوغ، طولانی شدن زمان حسابرسی‌ها به دلیل محدودیت‌ها و مشکلات ناشی از کرونا و... در نظر گرفته شود.

۳- همچون رویه‌ی فعلی، مؤسسات حق‌الزحمه حسابرسی سال قبل خود را در اسرع وقت (بدون تأخیر نامتعارف) به جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران ("جامعه") جهت درج در پایگاه جامعه اعلام نمایند. نرخ‌های حق‌الزحمه در زمان کنترل کیفیت سالانه مؤسسات مورد بررسی قرار گیرد.

لازم بین مؤسسات در افزایش معقول حق‌الزحمه‌های خود و اجتناب از نرخ‌شکنی، مؤسسات به دلیل ضعف مالی قادر به جذب پرسنل توانمند و نگهداری پرسنل (با تحصیلات مطلوب و توانا) نخواهند بود که این امر در تداوم و توسعه فعالیت مؤسسات تأثیر نامطلوب خواهد داشت.

با توجه به مطالب فوق، موارد زیر را در خصوص مبحث حق‌الزحمه‌ی مؤسسات حسابرسی پیشنهاد می‌کنم:

۱- افزایش حق‌الزحمه‌ی پایه و ضرایب اعمال شده نسبت به آن جهت تعیین حق‌الزحمه‌ی سایر رده‌ها و هزینه‌ی سربار (۲۰ درصد فعلی) و همچنین در نظر گرفتن سود متعارف

به دلیل تورم غیرعادی در سال‌های اخیر از یک طرف و عدم افزایش کافی حق‌الزحمه (نرخ‌های) مؤسسات حسابرسی («مؤسسات») از طرف دیگر، مؤسسات به دلیل محدودیت مالی با مشکل استخدام نیروی بانگیزه و توانا مواجه بوده و فارغ‌التحصیلان رشته‌های حسابداری انگیزه و تمایلی به جذب در مؤسسات ندارند. این در حالی است که سایر بنگاه‌های اقتصادی با توجه به توان مالی، قادر به پیشنهاد حقوق جذاب‌تر از مؤسسات به فارغ‌التحصیلان و حسابرسان در کلیه رده‌ها می‌باشند. در صورت عدم انجام هماهنگی

۴- با توجه به این که نرخ کالاها و خدمات در دو سال اخیر حداقل دو برابر شده، حق الزحمه‌ی خدمات مؤسسات نیز می‌بایستی به میزان کافی افزایش یابد. بنگاه‌های اقتصادی با افزایش نرخ کالا و خدمات خود در سال‌های اخیر، قادر به پرداخت حق الزحمه بیشتر به پرسنل خود بوده‌اند.

۵- در سال‌های نه چندان دور، مؤسسات علاوه بر حسابرسی مالی، حسابرسی مالیاتی صاحب‌کاران را انجام می‌دادند. با توجه به حذف حسابرسی مالیاتی، جامعه از طریق بسط دامنه‌ی «خدمات مالیاتی» (موضوع بند ۱۳-۲۹ آیین نامه رفتار حرفه‌ای حسابداران رسمی) و بیمه‌ی تأمین اجتماعی،

شرایط را برای ارائه‌ی خدمات مالیاتی بیش‌تر به صاحب‌کاران غیربورسی فراهم نماید.

۶- در زمینه‌ی تضاد منافع، پیشنهاد می‌شود «آیین اخلاق و رفتار حرفه‌ای حسابداران رسمی» که بر مبنای «آیین رفتار حرفه‌ای برای حسابداران حرفه‌ای-IFAC» توسط جامعه تهیه شده، در خصوص دامنه‌ی خدمات حرفه‌ای قابل ارائه به صاحب‌کاران غیربورسی مورد بررسی و بازنگری مجدد قرار گیرد.

۷- با خروج تدریجی حسابرسان با تجربه‌ی نسل قبل از چرخه‌ی فعالیت حرفه‌ی و عدم وجود انگیزه‌ی ورود به حرفه‌ی حسابرسی برای نسل جدید (به دلیل نامتعارف بودن درآمدها در

بخش حرفه‌ی حسابرسی در مقایسه با سایر بنگاه‌های اقتصادی و افزایش مخارج روزمره زندگی)، متأسفانه حرفه رو به زوال خواهد رفت، مگر اقدامات مقتضی جهت بهبود وضعیت حرفه انجام گردد.

سرانجام آن که هرگونه اقدام مؤثر توسط جامعه و مؤسسات در رابطه با افزایش کیفیت کار (با بهره‌مندی از همکاری کادر ورزیده)، موجب افزایش توان مالی و توسعه مؤسسات و بقای حرفه خواهد شد که حاصل آن بهره‌مندی شایسته از خدمات مؤسسات در سطح جامعه و مراجع ذی‌ربط (از جمله بورس اوراق بهادار، بانک‌ها و سرمایه‌گذاران) است. ■